

סבא!

התבשרתי שזהו. הלכת לעולם האמת. מיד עלה בי פלאשבק מאותה שיחה שלנו שלעולם אזכור. אז. כשהייתי בקייטנת נכדים, ילד סקרן בן 12. נהגתי לשבת אתך בסוף כל יום ולדבר אתך בענייני רומו. שאלתי אותך שאלות על מהות החיים ואתה כל כך נהנית להעניק מעט מחוכמתך לנכדך הצעיר. החזקתי לך את היד והרגשתי את הורידים. התבוננתי עליך במבט תמים, ראיתי אותך מולי סבא שלי הזקן והאהוב ועלתה בי הדאגה שבעתיד יגיע יום בו אצטרך להיפרד ממך. שיתפתי אותך בפרד שלי מיום המוות. מהדיכאון שנחת עליי כשאנשים מתים. שבעתיד יבוא יום ויגיע תורי..

הסברת לי בחיך מתוק שזוהי דרכו של העולם הזה. אנחנו צריכים לעשות את ההשתדלות שלנו כאן, לעשות טוב. אחר כך נגיע למקום טוב יותר שהוא המקום האמיתי, וכשאדם הולך למקום האמיתי אין סיבה להיכנס לדיכאון. הרגעת אותי ולימדת אותי שיעור חשוב. מאותו דיבור מתוק עד היום, הייתה עולה בי מחשבה בכל זמן מה על כך שאתה, הסבא הזקן ואהוב שלי סבא משה, תלך לעולמך ביום מן הימים. לאותו עולם אמת עליו לימדת אותי.

הארכת ימים ושנים תודה לאל, אך הנה היום הזה הגיע. אני מסתכל עליך בדמיוני ולוחש בגאווה סבאליה היקר, הלכת לעולם האמת כשאתה כמעט בן מאה שנים וכשאתה נושא מפעל חיים עצום. אחרי שגידלת משפחה מדהימה ממנה באו נכדים לתפארת וכמעט מאה נינים כן ירבו. בצורה כל כך טהורה עשית ונידבת לעולם אור גדול. תודה. תודה שבזכותך אנחנו פה. תודה שרק מלהתבונן בך מהצד למדת אותנו מהו טוהר מידות אמיתי. שנזכה להמשיך אותך כאן ולהקרין את אותן המידות שלך לסביבה ולילדינו. את אותו אור שבהק ממך עד ליומך האחרון. בשיבה טובה, נוח בשלום על משכבך סבא מויישה היקר.